

Crezul Ahl as-Sunnah wal- Jamā'ah

[Română – Romanian – روماني]

Sheikh Mohammed bin Sālih al-‘Uthaymīn

Traducere:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

& Diana Asandei

Revizuit de: Gabriela Gharabli

2015 - 1436

IslamHouse.com

﴿ عقيدة أهل السنة والجماعة ﴾

« باللغة الرومانية »

محمد بن صالح العثيمين

ترجمة:

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& داينا أساندي

مراجعة: جبريلا غرابلي

2015 - 1436

IslamHouse.com

Cuprins

◆ Stâlpii credinței

- *Prefață de Sheikh ‘Abd Al-‘Azīz bin ‘Abd Allah bin Bāz*
- *Introducere*
- *Principiile credinței*
- *Credința în Allah*
- *Sursele*
- *Credința în îngeri*
- *Credința în Cărți*
- *Credința în Mesageri*
- *Ziua Judecării*
- *Destinul Divin*
- *Roadele credinței*

Prefață

Toată Slava I se cuvine numai lui Allah. Fie ca Allah să trimită binecuvântările și pacea Sa asupra Profetului Mohammed, după care nu va mai fi alt profet, asupra familiei sale și a companionilor săi!

Mi s-a prezentat această lucrare concisă și valoroasă despre principiile credinței ('aqīdah), avându-l drept autor pe cunoscutul savant, nobilul sheikh Mohammed ibn Sālih al-'Uthaymīn. După ce am analizat-o în întregime, am realizat că această lucrare cuprinde explicarea crezului Ahl us-Sunnah wa-l-jamā'ah¹ în aspectele legate de Tawhīd-ul lui Allah, Numele și Atributele Sale, îngerii Săi, Cărțile Sale, mesagerii Săi, Ziua Judecății și Destin, fie el bun sau rău. Sheikh-ul a realizat o lucrare foarte bună, compilând tot ceea ce fiecare musulman trebuie să știe cu privire la credința în Allah, în îngerii Săi, în Cărțile Sale, în mesagerii Săi, în Ziua Judecății și în Destin, fie el bun sau rău. El a punctat aici și beneficiile legate de credință, beneficii ce nu se regăsesc în alte cărți scrise pe același subiect.

Fie ca Allah să îl răsplătească cu tot ceea ce este mai bun, fie ca lucrările și cărțile sale să aducă multe beneficii; să

¹ *Ahl us-Sunnah wa-l-Jamā'ah* face referire la comunitatea care urmează Sunnah Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), unită în spiritul ei, atât în materie de credință ('aqīdah), cât și în acțiuni. Astfel, ei se numesc *Ahl us-Sunnah* pentru că aderă la ea (*Sunnah*) și sunt *Ahl al-Jamā'ah* pentru că sunt uniți în urma acesteia. (*Majmū' Fatāwa wa Rasā'il Fadīlat*, al-Sheikh Mohammed ibn Sālih al-'Uthaymīn, Allah sa aibă milă de el)

ne călăuzească pe noi și pe toți frații noștri, iar celor care cheamă la Calea lui Allah să le sporească știința! Cu adevărat, El este Cel care Aude și Cel care este aproape.

*Dictat de cineva cu mare nevoie de Allah Preaînaltul:
'Abd Al- 'Azīz bin 'Abd Allah bin Bāz, fie ca Allah să îl ierte.*

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

În numele lui Allah Ar-Rahman (Cel Milostiv),
Ar-Rahīm (Cel Îndurător)

Introducere

Toată Slava I se cuvine lui Allah, Stăpânul lumilor, Cel care îi răsplătește pe cei cu frică de El și Cel care nu-i pedepsește decât pe cei ce săvârșesc fărădelegi. Mărturisesc că nimeni nu are dreptul să fie adorat în afara lui Allah, Cel fără de parteneri, Cel care deține Stăpânirea adevărată. Mărturisesc că Mohammed este Robul și Mesagerul Său, pecetea profeților și liderul celor drept-călăuziți. Fie ca Allah Preaînaltul să trimită binecuvântările și pacea Sa asupra Profetului, a familiei sale și a companionilor săi și asupra tuturor celor care-i urmează în bunătate, până în Ziua Judecății! Amin!

Allah Preaînaltul l-a trimis pe Mesagerul Său, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) drept călăuzire și cu Religia Adevărului, ca o îndurare pentru întreaga creație, un exemplu pentru cei ce fac bine și ca o dovadă pentru toată omenirea. Prin el și prin ceea ce i-a fost revelat lui – Cartea și Înțelepciunea – Allah Preaînaltul le-a explicat credincioșilor tot ceea ce înseamnă îndreptare și statornicie – atât în ceea ce privește chestiunile religioase, cât și în cele lumești – cum sunt, spre exemplu, credința adevărată, comportamentul drept, principiile morale și etica sublimă. Cu adevărat Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a lăsat națiunii sale:

„(...)o cale luminoasă, a cărei noapte este ca și ziua ei, și nimeni nu se va abate de la ea decât cel care este în rătăcire.”¹

Această cale a fost străbătută de comunitatea islamică (Ummah), care a răspuns Mesajului lui Allah și al Mesagerului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), cel mai bun din întreaga Sa creație, de către companionii și de către toți cei care i-au urmat în bunătate. Această națiune urmează Legea Lui sacră (Shari‘ah) și se ține ferm de Călăuzirea Lui, în ceea ce privește credința, manierele, principiile, devenind, astfel, națiunea ce nu va înceta să fie victorioasă având adevărul și nu va fi vătămată de cei care vor să-i facă rău sau i se opun – și așa va rămâne până când va veni Porunca lui Allah (privind Ziua Judecării).

Iar noi – toată Slava I se cuvine lui Allah – le urmăm pașii și suntem călăuziți de exemplele lor, urmând Cartea (Coranul) și Sunnah. Afirmăm aceasta doar prin proclamarea Măreției lui Allah Preaînaltul și clarificând calea pe care fiecare musulman trebuie să o urmeze.

Îi cerem lui Allah Preaînaltul să ne întărească pe noi și pe frații noștri musulmani atât în această viață, cât și în Viața de Apoi, să fie Milostiv cu noi, pentru că El este Dăruitorul.

Datorită importanței acestui subiect și a faptului că oamenii au avut opinii diferite, am decis să scriu acest rezumat despre principiile noastre de credință – crezul Ahl us-Sunnah wa-l-Jamā‘ah – care sunt: a crede în Allah, în îngerii Săi, în

¹ Relatat de Ibn Majah și alții. A fost declarat ca fiind autentic (sahih) de către specialiștii în *ahadith* ale zilelor noastre (*muhadith*), precum sheikh Mohammad Nasir ad-Dīn al-Albānī, în *As-Sahihah*

Cărțile Sale, în mesagerii Săi, în Ziua Judecării și în Destin, fie el bun sau rău.

Fie ca Allah Preaînaltul să fie mulțumit de această lucrare, care sperăm să fie doar pentru Plăcerea Sa, iar robii Săi să beneficieze de ea! Amin!

Principiile credinței

În ceea ce privește principiile credinței islamice

(‘*aqīdah*), acestea sunt: credința în Allah, în îngerii Săi, în Cărțile Sale, în mesagerii Săi, în Ziua Judecății și în Destin, fie el bun sau rău. Dovezile acestor principii sunt menționate în Cartea lui Allah (Coranul) și în *Sunnah* Mesagerului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).

În Cartea Sa, Allah Preaînaltul spune:

„Cuvioșia nu stă în a vă întoarce fețele spre Răsărit sau spre Apus, ci cuvioșia este a crede în Allah și în Ziua de Apoi, în îngerii, în Carte și în profeti(...).” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:177]

Allah Preaînaltul a spus cu privire la Destin:

„Și Noi am creat toate lucrurile bine întocmite ~ Și nu este Porunca Noastră (pentru lucrul care voim să se împlinescă) decât un singur (cuvânt care se va împlini) într-o singură clipită.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 54:49-50]

Din *Sunnah*, știm că Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a răspuns îngerului Gavrîl (Jibrîl) (Pacea fie asupra sa!), atunci când l-a întrebat despre credință:

„A crede în Allah, în îngerii Săi, în Cărțile Sale, în mesagerii Săi, în Ziua Judecății, și în Destin, fie el bun sau rău.” (Muslim)

Credința în Allah

‘*Aqīdah* noastră este: a crede în Allah, în îngerii Săi, în

Cărțile Sale, în mesagerii Săi, în Ziua Judecății și în Destin, fie el bun sau rău.

♦ Credem în **Stăpânirea (Rubūbiyyah)** lui Allah Preaînaltul; deci în faptul că El este Unicul Domn, Creatorul, Stăpânul, Ocrotitorul - Cel care este Responsabil de aranjarea tuturor lucrurilor din această lume.

♦ Credem în **Unicitatea Adorării (Ulūhiyyah)** lui Allah Preaînaltul; adică în faptul că El este Singura Divinitate (*Ilāh*) ce merită să fie adorată, iar orice este adorat în afară de El este fals.

♦ Credem în **Numele și Atributele Sale (al-Asmā wa as-Sifāt)**; deci credem în faptul că doar El are cel mai frumoase Nume și Atribute, și acestea sunt Complete și Perfecte.

♦ Credem în **Unicitatea Sa (Wahdāniyyah)** în toate; deci credem în faptul că El nu are niciun partener sau egal în Stăpânirea Sa, nici în Adorarea Lui, nici în Numele și Atributele Sale. Allah spune (cu privire la aceste puncte):

„El este Stăpânul Cerurilor și al Pământului și al celor ce se află între cele două. Adoră-L pe El și fii statornic în adorarea Lui! Oare mai știi tu pe altcineva cu asemenea nume (semen sau egal cu El)?” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 19:65]

Credem în faptul că El este:

„Allah! Nu există divinitate afară de El, Cel care este Al-Qayyūm (Cel care subzistă, Cel care susține totul. Acest termen mai înseamnă și «Cel care nu are nevoie de nimic, în vreme ce toate au nevoie de El; Cel care nu depinde de nimeni, în vreme ce totul depinde de El»)! Nici ațipirea, nici somnul nu-L cuprind! Ale Lui sunt cele din Ceruri și de pe

Pământ! Cine este acela care ar putea mijloci la El fără de Îngăduința Lui? El le știe pe cele din fața lor și pe cele din urma lor (El le știe pe cele din această viață și pe cele din Viața de Apoi). Și ei nu pricep nimic din Știința Sa în afară de ceea ce El Voiește. Tronul Lui se întinde peste ceruri și peste pământ și nu-I este grea păzirea lor. El este Al-‘Aliyy (Preaînaltul), Al-‘Aẓīm (Cel Măreț)!” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:255]

De asemenea, credem în faptul că:

„El este Allah, afară de care nu este alt Dumnezeu, Știutorul celor nevăzute și al celor văzute. El este Ar-Rahman (Cel Milostiv), Ar-Rahīm (Cel Îndurător). ~ El este Allah, afară de care nu este alt Dumnezeu, Al-Malik (Stăpânitorul), Al-Quddus (Cel Sfânt și Preaînalt), As-Salām (Cel care este în afara oricărui fel de imperfecțiune, Făcătorul de pace), Al-Mu’min (Cel care îi apără pe profeții și trimișii Săi, oferindu-le miracole și semne – Apărătorul credinței), Al-Muhaymin (Cel care veghează asupra creației Sale), Al-‘Azīz (Invincibilul, Cel Atotputernic), Al-Jabbār (Cel care va domina întotdeauna și în Fața Căruia toate creaturile se supun), Al-Mutakabbir (Cel Preamărit, Suveranul, Grandiosul). Slava și Măreția sunt ale lui Allah, Care este mai presus de ceea ce ei Îi asociază ca parteneri Lui. ~ El este Allah: Al-Khāliq (Creatorul), Al-Bārī’ (Cel care îi oferă creației Sale forma cea mai potrivită, în concordanță cu misiunea pe care fiecare creație o va primi), Al-Musawwir (Dătătorul de chipuri). Lui Îi aparțin Al-Asma’ Al-Husna (cele mai frumoase Nume). Toate Cele care sunt în Ceruri și pe Pământ Îl slăvesc pe El (ei slăvesc Numele lui Allah prin cuvinte care neagă orice fel de imperfecțiune). El este Al-‘Azīz (Invincibilul, Cel Atotputernic), Al-Hakīm (Cel Înțelept).” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt,

59:22-24]

Credem și în faptul că a Lui este Stăpânirea Cerurilor și a Pământului:

„A lui Allah este Stăpânirea Cerurilor și a Pământului. El creează ceea ce vrea și dăruiește El copilei cui vrea și dăruiește El băieții cui vrea, ~ Sau dă El și băieții și copile și-l face sterp pe cel pe care El vrea. El este ‘Alīm (Atoatecunoscător, Omniscient), Qadīr (Cel cu putere peste toate).” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 42:49-50]

De asemenea, credem în faptul că El este:

„Făcătorul Cerurilor și al Pământului. El a făcut pentru voi soațe din voi înșivă (din specia voastră) și (a făcut) dobitoacele perechi (perechi - masculi și femele - pentru diferite specii de animale). Prin aceasta vă înmulțește. Nu este nimic asemenea cu El. El este *As-Samī‘* (Cel care Aude totul), *Al-Basīr* (Cel care Vede totul). ~ Ale Lui sunt cheile (comorilor) Cerurilor și ale Pământului; El dăruiește cu prisosință cele spre viețuire, cui Vrea El, sau le Dăruiește cu măsură, (cui vrea El); El este ‘Alīm (Atoatecunoscător, Omniscient).” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 42:11-12]

Credem și în faptul că:

„(...)nu este viețuitoare pe Pământ a cărei hrană să nu fie în grija lui Allah. El știe locul ei de sălaș și locul în care ea va muri. Totul este într-o Carte deslușită (Tabla păstrată).” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 11:6]

De asemenea, credem în faptul că:

„(...) la El sunt cheile necunoscutului și nu le știe decât numai El. Și El Cunoaște ceea ce este pe uscat și ceea ce este pe mare. Și nu cade nicio frunză fără ca El să o știe. Și nu există bob în întinericurile Pământului, nimic proaspăt și nimic uscat, fără ca ele să fie (*însemnate*) într-o Carte limpede (*Tabla păstrată*).” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 6:59]

Credem și în faptul că:

„Numai la Allah se află cunoașterea Ceasului (*momentului sosirii Ceasului*). El face să coboare ploaia îmbelșugată și El știe ce se află în pânțele (*de este băiat sau fată*). Niciun suflet nu știe ce va dobândi mâine (*bun sau rău*) și niciun suflet nu știe în care (*loc de pe*) Pământ va muri. Allah este ‘Alīm (*Atoatecunoscător, Omniscient*), Khabīr (*Atoateștiutor*).” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 31:34]

Credem, de asemenea, în faptul că Allah Vorbește ceea ce Dorește El, oricând Dorește și așa cum Dorește El:

„(...)și Allah i-a vorbit într-adevăr lui Moise” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 4:164]

„Și când a venit Moise la timpul hotărât de Noi și a vorbit cu el Domnul său(...)” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 7:143]

„Noi l-am chemat din partea dreaptă a Muntelui Tor și l-am apropiat de Noi ca tainic (*confident, căci am vorbit cu el direct, fără mijlocitor*).” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 19:52]

Credem în faptul că:

„(...)Dacă marea ar fi cerneală pentru (*scrierea*)

Cuvintelor Domnului meu, marea s-ar isprăvi înainte de a se isprăvi Cuvintele Domnului meu(...).” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 18:109]

„Și de s-ar schimba în calemuri (tocul arhaic confecționat din trestie, lemn etc. - lat. calamum) toți copacii de pe Pământ și de s-ar vărsa în mare șapte (cifra este luată pentru a se face aluzie cu ea la numărul mare și la cantitatea mare de cerneală) mări (de cerneală), Cuvintele lui Allah tot nu s-ar termina. Allah este ‘Azīz (Invincibil, Atotputernic), Hakīm (Înțelept).” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 31:27]

Credem în faptul că toate Cuvintele Lui sunt Cuvinte perfecte, cele mai complete în informare, cele mai drepte în legi și cele mai bune în relatări:

„Cuvântul Domnului tău a fost plin de adevăr și dreptate(...).” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 6:115]

„(...)căci cine este mai adevărat decât Allah în ceea ce se spune?” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 4:87]

Credem în faptul că Nobilul Coran este Cuvântul lui Allah Preaînaltul, ceea ce a spus El cu adevărat îngerului Jibrīl (Gavrīl, pacea fie asupra sa!), cel care a coborât cu el la inima Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„Spune (O, Mohammed!): «L-a pogorât (pe Coran) Duhul Sfânt de la Domnul tău într-un adevăr(...).»” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 16:102]

„Iar el (Coranul) este o revelație de la Stăpânul lumilor. ~ A coborât cu el Duhul cel credincios (Duhul cel

demn de încredere, adică Gavriil, Îngerul care a adus revelația) ~ Peste inima ta, (O, Mohammed!) pentru ca tu să fii dintre prevenitori (dintre cei care avertizează despre pedeapsa lui Allah), ~ Într-o limbă arabă limpede.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 26:192-195]

Credem în faptul că Allah Preaînaltul, Stăpânitorul, Cel demn de laudă este deasupra creației Sale prin esența Sa divină (*dhāt*) și prin Atributele Sale (*sifāt*) deoarece Allah Preaînaltul spune:

„(...)El este Al-‘Aliyy (Preaînaltul), Al-‘Aẓīm (Cel Măreț)!” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:255]

„El este Al-Qahīr (Stăpânul Atotputernic, Stăpânul Suprem) peste robii Lui și El este Al-Hakīm (Înțeleptul), Al-Khabīr (Atoateștiutorul).” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 6:18]

„Domnul vostru este Allah care a creat Cerurile și Pământul în șase zile, apoi s-a înălțat pe Tron. El orânduiește toate lucrurile(...)” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 10:3]

Înălțarea Sa (*istawā*) pe Tron înseamnă că El este deasupra acestuia prin *dhāt*-ul Lui; este o ascensiune specială care se potrivește Măreției Sale. Nimeni nu știe cum S-a Înălțat Allah, decât El.¹

Credem în faptul că Allah Preaînaltul este cu creația Sa și

¹ Imam Mālik (Allah să aibă milă de el!) a fost întrebat: „Cum are loc *istawā*?” Iar el a răspuns: „*Istawā nu este necunoscută, nu este înțeleasă (pentru că nu avem capacitatea), credința în ea este obligatorie; iar întrebatul despre ea este o inovație.*” (relatat de Bayhaqî în *Al-Asmā wa as-Sifāt*).

El este deasupra Tronului Său. El îi Știe starea, îi Aude cuvintele, îi Vede faptele, îi Aranjează lucrurile, îi Întreține pe săraci și le Dă mângâiere celor în durere. El îi Dă putere oricui Voiește El și o ia de la oricine Voiește El. El Onorează pe cine Voiește și umilește pe cine Voiește. Tot binele se află în Mâinile Lui și El Are putere peste toate lucrurile. Astfel, El se află în mod adevărat cu creația Sa; chiar dacă El – în realitate – este deasupra, pe Tronul Său:

„Nu este nimic asemenea cu El. El este As-Samī‘ (Cel care Aude totul), Al-Basīr (Cel care Vede totul).”
[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 42: 11]¹

Noi nu spunem așa cum spun unii: „că El este cu creația Sa pe Pământ”. Credem în faptul că cel care spune aceasta este un necredincios (*kāfir*) sau este rătăcit de la Calea cea Dreaptă, deoarece îi atribuie lui Allah defecte, ceea ce nu se potrivește cu Esența Sa.²

Credem în ceea ce Mesagerul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ne-a informat despre El:

„Domnul nostru, Preaînaltul, coboară în fiecare

¹ Imam Mālik (Allah să aibă milă de el!) a spus: „Allah este deasupra Cerurilor, iar Știința Sa este peste tot; nimic nu Îi este ascuns.” (Abu Dawud). Ibn al-Mubārak (Allah să aibă milă de el!) a fost întreat: „Cum Îl știm pe Domnul nostru?” El a răspuns: „Deasupra celor șapte Ceruri, peste Tronul Său. Noi nu spunem precum Jahmiyyah spun că El se află aici, pe Pământ.” (ad-Dārimī în *ar-Radd ‘alal-Jahmiyyah*).

² Sheikh a spus în *Majmū‘ Fatāwa wa Rasā‘il*: „În ceea ce îl privește pe cel care spune: «Allah este pretutindeni», dacă el se referă că Allah este peste tot prin Esența Sa (*dhāt*), atunci aceasta este necredință, kufr, pentru că înseamnă negarea a ceea ce este dovedit prin text, dar și cu dovezi intelectuale și naturale, care spun că Allah Preaînaltul este Mare, deasupra tuturor, și că El este deasupra Cerurilor, deasupra Tronului Său”.

noapte, când a rămas ultima treime din noapte, la Cerul cel mai de jos și întrebă: «Cine se roagă la Mine, ca Eu să-i pot răspunde? Cine Îmi cere ceva ca Eu să-i pot da? Cine caută iertare la Mine ca Eu să-l pot ierta?»» (Bukhari și Muslim)

Credem în faptul că Allah, Cel Perfect, Cel Măreț, va veni în Ziua Judecății să Judece între robii Săi, precum spune:

„Însă nu! Atunci când Pământul va fi (zguduit cu putere) se va prăbuși și va fi nivelat (când își va pierde culmile, munții sau șesurile, iar părțile sale se vor suprapune unele peste altele) ~ Și va veni Domnul tău (pentru a judeca printre creații) și îngerii vor sta în ordine, rânduri-rânduri, ~ Și în acea Zi, Iadul va fi adus aproape (prezentat), în Ziua aceea omul își va aminti (ceea ce a făcut în timpul vieții sale lumești), dar cum să-i mai fie lui (atunci) de folos amintirea?” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 89:21-23]

Voința lui Allah

Credem în faptul că Allah Preaînaltul:

„(...)Domnul tău face tot ceea ce El Voiește.”
[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 11:107]

Credem în faptul că Voința lui Allah (*irādah*) este de două tipuri:

1. universală (kawniyya): adică, orice se întâmplă, se întâmplă numai dacă El Voiește. Nu este necesar ca ceea ce se întâmplă să fie plăcut de către Allah. Allah spune:

„(...)Și de-ar fi voit Allah, ei nu s-ar fi războit, dar

Allah face ceea ce Voiește El” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:253]

„(...)dacă Allah Voiește să vă ducă în rătăcire. El este Stăpânul vostru(...)” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 11:34]¹

2. legislativă (Shari‘ah): nu este necesar ca această Voință să se îndeplinească. Această Voință nu se îndeplinește decât în ceea ce El Iubește și ceea ce Dorește, așa cum Allah Preaînaltul spune:

„Allah Voiește să vă facă vouă limpezi (Poruncile Sale) și să vă arate rânduielele acelor de dinainte de voi (cei bine călăuziți) și El vă iartă pe voi(...)” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 4:27]²

Credem în faptul că atât Voința universală, cât și cea legislativă provin din Înțelepciunea Sa Divină (*hikmah*). Prin urmare, tot ceea ce Hotărăște El să se întâmple sau ceea ce

¹ Sheikh ‘Abd Al-‘Aziz ibn Bāz (Allah să aibă milă de el!) a spus în comentariul său la cartea *Tanbīhātul-Latīfah* a lui Imām as-Sa‘deī: „În ceea ce privește această Voință, nimeni și nimic nu iese de sub incidența ei. Astfel, atât musulmanii, cât și Kāfir-ii (necredincioșii) sunt supuși Voinței universale; atât în acte de ascultare cât și neascultare, provizii (rizq) cât și durata vieții. Toate se petrec prin Voința lui Allah, a ceea ce El Stabilește.”

²Sheikh Ibn Bāz (Allah să aibă milă de el!) spune despre Voința legislativă: „Aceasta acoperă ceea ce Domnul Iubește și este Mulțumit. Această Voință nu înseamnă neapărat că ceea ce El Voiește trebuie să se întâmple, se poate să se întâmple sau nu. De exemplu, Allah Preaînaltul Voiește să fie Adorat și Ascultat de toată lumea. Însă, unii Îl adoră și Îl ascultă, în timp ce alții nu. Aceasta ar trebui să demonstreze că cele două Voințe sunt combinate în persoana ascultătoare, însă în cel păcătos, se află doar Voința universală, deoarece Allah nu și-a dorit ca omul să păcătuiască, dimpotrivă, i-a interzis. Așadar, oricine înțelege diferența dintre cele două tipuri de Voință ar trebui să fie salvat de la îndoielile ce au făcut picioarele să alunece și intelectul să rătăcească.”

Legiferează ca act de adorare pentru robii Săi, este cu un scop înțelept și este în concordanță cu Înțelepciunea Sa Divină; fie că o înțelegem sau nu:

„Oare nu este Allah Cel mai Drept (Cel mai Înțelept) dintre judecători (din moment ce El a desemnat o Zi în care să judece printre toate creațiile sale și pentru a le reda drepturile proprietarilor de drept)? (Cu adevărat El este!)” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 95:8]

„(...)Dar cine, oare, ar putea fi mai bun judecător decât Allah, pentru un neam care se crede statornic?” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 5:50]

Credem în faptul că Allah își iubește robii credincioși (*awliyā*) iar ei Îl iubesc pe El:

„Spune: «(O, Profetule) Dacă Îl iubiți pe Allah, urmașimă și Allah vă va iubi(...)»” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:31]

„(...)Allah va aduce (în locul lui) un neam (de oameni) pe care-i iubește și care-L iubesc pe El(...)” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 5:54]

„(...)Și Allah îi iubește pe cei statornici!” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:146]

„(...)și fiți nepărtinitori, fiindcă Allah îi iubește pe cei drepți.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 49:9]

„(...)și au făcut și mai bine, căci Allah îi iubește pe cei care fac bine.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 5:93]

Credem în faptul că Allah este Mulțumit de acele acțiuni pe care El le-a Poruncit și le Urăște pe cele pe care El le-a

Interzis:

„Dacă nu credeți (după ce ați văzut semnele), Allah se poate lipsi de voi, căci Lui nu-I place necredința robilor Săi (care este cauza pieirii lor). Însă dacă voi sunteți mulțumitori, aceasta Îi place Lui(...)” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 39:7]

„Dacă ei ar fi vrut să purceadă (la luptă), ar fi făcut ei pregătiri pentru aceasta (adică ar fi pregătit bani, arme, provizii etc). Însă nu I-a plăcut lui Allah purcederea lor și El i-a oprit (slăbindu-le voința). Și li s-a zis (lor): «Sedeți (acasă) cu cei care șed! (dintre femei, copii, bătrâni, bolnavi etc.)»” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 9:46]

Credem în faptul că Allah este mulțumit cu cei care au credință (*imān*) și fac fapte bune (‘*amal-us-sālih*):

„(...)Allah va fi Mulțumit de ei și ei vor fi mulțumiți de El. Aceasta (răsplata) va fi pentru cel care se teme de Domnul său.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 98:8]

Credem în faptul că Allah este Mânios pe cei care îi merită Mânia și Furia, precum necredincioșii și alții:

„(...)care nutresc gând rău despre Allah. Asupra lor se va abate cercul răului (asupra lor se abat nenorocirile). Allah s-a Mâniat împotriva lor(...)” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 48:6]

„(...)dar inima lui este netulburată întru credință – asupra aceluia care și-au deschis inima necredinței (preferând această viață trecătoare Vieții Veșnice) va veni mânie de la Allah și ei vor avea parte de chin cumplit!” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 16:106]

Alte Atribute ale lui Allah¹

Credem în faptul că Allah Preaînaltul are o Față nobilă și maiestuoasă:

„Va rămâne veșnic (numai) Fața (aici cu sensul de entitatea sa) Domnului tău, Cel plin de Slavă și de Cinste.”
[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 55:27]

Credem în faptul că Allah Preaînaltul are două Mâini generoase și mărețe:

„(...)Dimpotrivă, mâinile Lui sunt larg deschise și El dăruiește după cum Voiește(...)” [Traducerea sensurilor

¹ Imam Tirmidhi (Allah să aibă milă de el!) a spus în faimoasă sa *Sunan*; după ce a citat un *hadith* ce menționa Mâna lui Allah: „*Mai mulți oameni cu știință au spus despre acest hadith și alte at hadith-uri asemănătoare cu privire la Atributele Divine – de exemplu Domnul, Cel Bindecuvântat, Cel Măreț care coboară în cel mai de jos Cer, al lumii, în fiecare noapte – că: „Susțineți relațiile cu privire la ele, aveți încredere în ele, nu vi le imaginați și nu întrebați cum sunt”*. Asemenea relații au fost și de la Mâlik ibn Anas, Sufyan ibn ‘Uyaynah și ‘Abd Allah ibn al-Mubarak. Ei spus cu privire la aceste *ahadith*: „*Lăsați-le așa cum au venit, fără a întreba cum.*” Aceasta este credința oamenilor de știință de la *Ahl us-Sunnah wa-l-Jamā’ah*. În ceea ce privește *Jahmiyyah*, aceștia resping aceste relații și spun că asta este asemănare (*tashbih*). Totuși, Allah Preaînaltul le-a menționat în diverse locuri în Cartea Sa (Atributele Lui despre) Mână; Auz și Văz, dar cei din *Jahmiyyah* îi dau o interpretare figurativă (*tawid*) acestor versete și le explică într-un alt mod decât cum le explică oamenii de știință musulmani. Aceștia spun: „*Într-adevăr, Allah nu l-a creat pe Adam (Pacea fie asupra sa!) cu Mâna Sa.*” Aceștia spun: *Mâna [lui Allah] de fapt înseamnă Puterea Sa!*” Ishâq ibn Ibrâhîm a spus: „*Asemănarea este atunci când cineva spune: «Mâna lui Allah este precum mâna mea, sau Auzul Său este precum auzul meu.» Prin urmare, dacă cineva spune aceasta, atunci asta este asemănare. Dar dacă cineva spune ceea ce Allah spune: «Mâna, Auzul, Văzul; și el nu întreabă cum sunt, și nici nu spune că Auzul lui Allah este precum auzul meu», atunci aceasta nu este asemănare”*.

Coranului cel Sfânt, 5:64]

„Ei nu L-au prețuit pe Allah după cum se cuvine, deși în Ziua Învierii întregul Pământ va fi (în) Pumnul Său, iar Cerurile vor fi adunate în dreapta Sa(...)” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 39:67]

Credem în faptul că Allah are doi Ochi reali; conform afirmației lui Allah Preaînaltul:

„Și fă-ți arca sub ochii Noștri și după inspirația Noastră(...)” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 11:37]

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Vălul Lui este Lumina; dacă ar fi să îl dea la o parte, gloria Feței Sale ar arde toată creația Sa, atât cât ar cuprinde Văzul Său.” (Muslim și Ibn Majah)

Există o înțelegere între învățați (*ijmā'*) de la *Ahl us-Sunnah*, că Allah are doi Ochi, iar aceasta este sprijinită și de afirmația Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care a spus despre Dajjāl:

„El are un singur ochi, în timp ce Domnul tău nu.” (Bukhari și Muslim)

Credem în faptul că pe Allah Preaînaltul:

„Privirile nu-L ajung, însă El Prinde toate privirile. El este Latîf (Blând, Binevoitor), Khabîr (Atoateștiutor)!” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 6:103]

Credem în faptul că robii credincioși Îl vor vedea pe Domnul lor în Ziua Judecării:

„În Ziua aceea, vor fi unele fețe luminoase și

strălucitoare ~ Privind la Domnul Lor (Allah).”
[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 75:22-23]

Credem în faptul că nimic nu este asemenea lui Allah Preaînaltul, pentru că Atributele Sale sunt de o perfecțiune totală:

„(...)Nu este nimic asemenea cu El. El este As-Samī‘ (Cel care Aude totul), Al-Basīr (Cel care Vede Totul).”
[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 42:11]

Credem în faptul că datorită perfecțiunii Vieții Sale și a Autoexistenței:

„(...)Nici ațipirea, nici somnul nu-L cuprind!(...)”
[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:255]

Credem în faptul că datorită Justiției Sale perfecte El nu asuprește pe nimeni și că El nu este niciodată Nepăsător față de acțiunile robilor Săi, datorită Vigilenței și Cunoașterii Sale atotcuprinzătoare.

Credem în faptul că El este capabil să facă orice în Paradis și pe Pământ, datorită Cunoașterii Sale perfecte și a Puterii Sale:

„Laudă Celui în Mâna căruia se află stăpânirea tuturor lucrurilor! Și la El veți fi aduși înapoi! (după moarte, pentru a vă răsplăti după faptele voastre)”
[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 36:82]¹

¹ Ibn Abil-‘Izz (Allah să aibă milă de el!) a spus în *Sharhul-‘Aqīdatit-Tahāwīyyah*, discutând despre următorul verset: **„(...)Allah este cu putere peste toate!”** [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:284]: *„Aceasta include orice este posibil. Cât despre ceea ce este în imposibilitate intrinsecă – precum ar fi un lucru ce există și nu există în același timp – aceasta nu este o realitate, și nici o existență imaginabilă, și nici nu poate fi*

Credem în faptul că El nu este niciodată slab, fiindcă El are Puterea perfectă:

„Am creat Noi Cerurile și Pământul și ceea ce se află între ele în șase zile și nu Ne-a cuprins pe Noi nici cea mai mică osteneală! (acest pasaj este și un răspuns dat evreilor și creștinilor în ale căror cărți se spune că în Ziua a șaptea Dumnezeu s-a odihnit).” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 50:38]

Credem în Numele și Atribute pe care Allah le-a spus despre El Însuși, sau pe care Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) le-a menționat despre El. Însă, ne ferim de două pericole mari:

1. asemănarea (*tamthīl*): a gândi în inimă sau a spune cu limba că Atributele lui Allah sunt precum atributele creației Sale¹;

2. întrebarea „cum” (*takyif*): a gândi în inimă sau a spune cu limba că Atributele lui Allah sunt de fapt așa și așa.

*numit «un lucru» conform acordului celor cu știință. În această categorie intră: [Allah] creează seamăn Lui Însuși, făcându-Se inexistent și alte imposibilități. ” Aceasta mai servește drept răspuns la întrebarea pusă de unii: „Este posibil ca Allah să creeze o piatră pe care nu o poate ridica?” Acest argument constă în faptul că dacă Allah nu poate crea o astfel de piatră, El nu este Atotputernic; dar dacă El poate, atunci la fel El nu este Atotputernic. Eroarea acestui argument stă în faptul că o astfel de chestiune este, în sine, imposibilă și există doar în mintea anumitor oameni. Și nici tot ce gândește mintea umană are o existență ce este posibilă și la fel nu poate fi denumit întotdeauna „un lucru”. A se consulta *Majmū’ Fatāwa* (8/8-10) al lui Ibn Taymiyyah.*

¹ Nu’aym ibn Hammād – *sheikh-ul* lui Imam al-Bukhari – a spus: „*Oricine îl aseamănă pe Allah cu creația Sa, este necredincios; și oricine respinge cu ce s-a descris Allah, este necredincios. Nu există asemănare în ceea ce s-a descris Allah sau în ceea ce Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) l-a descris pe Allah.*” (adh-Dhahabi)

Credem în negarea a tot ce Allah a Negat despre Sine sau orice a negat Mesagerul Său, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) despre El și credem că această negare cuprinde o afirmație despre opoziția sa completă și perfectă.¹ Și nu vorbim despre ceea ce nici Allah și nici Mesagerul Lui (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu au vorbit.

Considerăm că parcurgerea acestei căi este obligatorie, pentru că orice Afirmă Allah despre El Însuși sau Neagă despre El Însuși, sunt informații (*khabar*) de la Allah, despre El Însuși. Iar El, Cel Perfect, este Cel care se Cunoaște pe Sine cel mai bine, este Cel mai Sincer în vorbire și Cel mai Bun în descriere; în timp ce robii Săi nu-L cuprind pe El prin cunoaștere. Mai mult, orice afirmă Mesagerul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) despre Allah sau neagă despre El, este informație despre Allah, pentru că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) are cele mai mari cunoștințe despre Domnul său, dintre oameni, este cel mai sincer dintre creațiile lui Allah și cel mai drept și elocvent în vorbire dintre aceștia. Prin urmare, Cuvintele lui Allah Preaînaltul și ale Mesagerului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) generează știința perfectă, sinceritatea și clarificarea. Așadar, nu există nicio scuză pentru respingerea lor și nicio ezitare în acceptarea lor².

¹ Sheikh-ul a dat un exemplu despre aceasta în *Fathu Rabbul-Bariyyah*, spunând: „Dintre ceea ce Allah neagă despre El este opresiunea. Aceasta înseamnă este o negare că Allah asuprește, în timp ce se afirmă opoziția sa perfectă; care este justiția completă și perfectă a lui Allah. La fel, El neagă oboseala Lui. Așadar, ce se intenționează este negarea unei stări de oboseală în timp ce se afirmă opoziția perfectă a acesteia; care este o putere și abilitate perfectă.”

² Sheikh ‘Abd Ar-Rahmān as-Sa’di, a spus în *Tanbihātul-Latīfah*: „Vorbirea își va pierde din claritatea înțelesului pentru oricare dintre aceste trei motive: fie vorbitorul este ignorant și nu are destule cunoștințe; sau nu

are elocvență și nu se exprimă frumos; sau acesta minte și distorsionează. Totuși, textele Cărții și ale Sunnei nu au astfel de defecte. Cuvintele lui Allah și ale Mesagerului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) sunt cele mai clare în exprimare și cele mai sincere.”

Sursele

Tot ceea ce am menționat despre Atributele lui Allah – pe scurt sau în detaliu, prin afirmație sau negație – sunt evidente din Cartea Domnului nostru, din Sunnah Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și din ceea ce predecesorii pioși (*salaf*) ai acestei națiuni și învățații călăuziți ce au venit după ei au parcurs atent.

Considerăm că este obligatoriu să folosim textele Cărții și cele din *Sunnah* cu privire la acest subiect, cu înțelesul lor literar și adevărat, într-o manieră ce I se potrivește lui Allah Preaînaltul.

Ne dezicem de calea celor care distorsionează textele, ceea ce Allah și Mesagerul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) au intenționat; și de la calea celor care se lipsesc de înțelesurile intenționate de Allah și Mesagerul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și de la calea celor extremiști care Îl aseamnă pe Allah cu creația Sa sau care se împovărează cu căutarea lămuririi despre cum sunt Atributele Divine.

În Revelație nu există contradicții

Știm cu certitudine că orice se află în Cartea lui Allah Preaînaltul sau în Sunnah Profetului Său, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este adevărat și nu conține contradicții. Allah Preaînaltul spune:

„Oare nu cugetă ei la Coran? Dacă ar fi el de la altcineva decât de la Allah, ar găsi în el multe nepotriviri!”

[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 4:82]

Aceasta se întâmplă deoarece afirmațiile contradictorii implică ca unele dintre ele să le nege pe altele; iar aceasta este o imposibilitate cu privire la ceea ce Allah și Mesagerul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ne-au informat.

Cel care susține că există contradicții în Cartea lui Allah sau în Sunnah Mesagerului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) sau între ele, are intenție rea sau o inimă deviantă. El trebuie, așadar, să se căiască la Allah Preaînaltul și să renunțe la astfel de susțineri.

Dacă cineva crede, din greșeală, că există contradicții în Cartea lui Allah sau în Sunnah Mesagerului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) sau între ele, aceasta se datorează lipsei de cunoștințe, sau lipsei de înțelegere sau a reflecției slabe. Așadar persoana ar trebui să învețe, și să se străduiască în reflectare, până când adevărul devine clar pentru el. Însă, dacă nu reușește, ea trebuie să întrebe pe cineva cu cunoștințe, un savant în domeniu, trebuie să renunțe la aceste imaginații, și să spună ceea ce cu spun cei cu cunoștințe ferme:

„(...)Noi credem în ea; toate sunt de la Domnul nostru!(...)” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:7]

Trebuie să se știe că nu există nicio contradicție sau discrepanță în Cartea lui Allah sau în *Sunnah*, și nici între ele!

Credința în îngeri

Credem în îngerii (*malā'ikah*) lui Allah și în faptul că aceștia sunt:

„Robi ținuteți în cinste. ~ Ei nu I-o iau înaintea cu vorba și ei purced numai după Porunca Lui (și nu sunt neascultători față de Porunca Lui).” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 21:26-27]

Allah Preaînaltul i-a creat, iar ei sunt constanți în adorarea Lui și în ascultarea Lui:

„(...)nu se socotesc prea mari pentru a-L adora și nici nu ostenesc ei (pomenindu-L și slujindu-L).” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 21:19]

Allah i-a ascuns de noi și nu îi putem vedea, însă, câteodată El îi înfățișează anumitor oameni. Astfel, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) l-a văzut pe Jibrîl (Gavrîl, pacea fie asupra sa!) în forma sa adevărată, așa cum El l-a creat, având 600 de aripi cu care a acoperit orizontul¹. Odată, Jibrîl (Pacea fie asupra sa!) a apărut sub forma unui om și a vorbit cu Maria (Pacea fie asupra ei!).

Sub forma unui om i-a apărut, odată, și Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) în timp ce acesta era cu companionii săi, însă nimeni nu l-a recunoscut, iar pe el nu erau urme de călătorie, hainele sale erau extrem de albe, iar părul negru. El s-a așezat în fața Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), genunchii săi atingeau genunchii Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), iar palmele sale coapsele Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). A vorbit cu Profetul (Pacea și binecuvântarea lui

¹ Bukhari

Allah fie asupra sa!), care i-a informat, apoi, pe companionii că acest bărbat a fost Jibrīl¹ (Pacea fie asupra sa!).

Credem în faptul că îngerilor le-au fost desemnate diferite responsabilități. De exemplu:

- **Jibrīl** are drept responsabilitate Revelația. El coboară cu ea la oricine alege Allah dintre mesagerii Săi.
- **Mikā'īl** are drept responsabilitate ploaia și plantele.
- **Isrāfīl** are drept responsabilitate suflarea trâmbiței (*as-sūr*) pentru Învierea morților.
- **Îngerul Morții** are drept responsabilitate luarea sufletelor în momentul morții².
- **Îngerul Munților** are responsabilitatea de a se ocupa cu aceștia (munții).
- **Mālik**, gardianul Iadului.
- Îngeri care au drept responsabilitate embrionul din uter.
- Îngeri responsabili cu paza oamenilor.
- Îngeri care notează faptele oamenilor, câte doi îngeri pentru fiecare om:

„Când cei doi primitori (cei doi îngeri care stau în dreapta și în stânga omului) primesc, stând (unul) în dreapta și (celălalt) în stânga, ~ Și el nu va rosti nici un cuvânt, fără să aibă lângă el un supraveghetor pregătit (să scrie) (un

¹ Muslim

² Unele relatări menționează că numele lui este Izrā'īl, așa cum at-Tabāri a relatat în *Tāfsīrul* său (20/175) de la Qatādah și alții. Însă acest nume nu apare nici în Coran și nici în vreun *hadith* autentic, așadar, este mai sigur a nu-l folosi. A se vedea *al-Bidāyah wan-Nihāyah*, al lui Ibn Kathīr și *Sharhul-'Aqīdatil- Wāsitīyah* al lui Shaykh Ibn al-'Uthaymīn.

înger care înregistrează vorbele și faptele sale).”
[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 50:17-18]

• Alți îngeri sunt responsabili cu întrebarea mortului în mormântul său. Doi îngeri vin la el și îl întrebă despre Domnul său, Religia sa și Profetul său¹:

„Allah îi întărește pe cei care cred cu vorbe hotărâte atât în viața aceasta, cât și în Viața de Apoi. Allah îi duce în rătăcire pe cei nelegiuți și Allah face ceea ce Voiește.”
[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 14:27]

• Îngeri responsabili de locuitorii Paradisului:

„(...)iar îngerii vor intra la ei prin toate porțile (zicând): ~ «Pace vouă! pentru că ați fost statornici. Și ce bună este răsplata Casei (Veșnice)!»” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 13:23-24]

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) ne-a informat despre *Cea mai frecventată Casă (al-baytul-ma 'mūr)*, care se află în Ceruri:

„În fiecare zi 70.000 de îngeri intră în ea (iar într-o altă relatare: se roagă în ea) și nu se mai întorc niciodată.”²

¹ Relatat de at-Tirmidhi, în care cei doi îngeri sunt numiți Munkir și Nakir. *Hadith-ul* a fost clasificat ca fiind bun (*hasan*) de Sheikh al-Albānī în *as-Sahīhah*.

Observație: Textele Cărții și *Sunnah* demonstrează clar că îngerii sunt entități fizice și nu doar forțe abstracte. Despre aceasta Sheikh-ul a spus în *Sharh Thalāthatil-Usūl*: „Sunt unii oameni călăuziți greșit care neagă că îngerii sunt ființe fizice, susținând că sunt doar o expresie ce se referă la puterea binelui, inerente ființelor umane. Această viziune este respinsă de Cartea lui Allah Preaînaltul, *Sunnah* Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și de consensul învățaților (*ijmā*) musulmani.”

² Imām at-Tabarī relatează în *Tafsir* că ‘Ali (Allah să fie mulțumit de el!) a spus despre *al bayt-ul ma 'mūr*: „Este o casă în Ceruri ce se află deasupra

(Bukhari și Muslim)

Ka'bei. Este Casa sacră din Ceruri, așa cum Ka'bah este Casa sacră de pe Pământ.” - Sheikh al-Albānī as-Sahīhah.

Credința în Cărți

Credem în faptul că Allah Preaînaltul a revelat Cărțile mesagerilor Săi (Pacea fie asupra lor!) drept dovadă pentru omenire și îndrumare pentru cei care fac fapte bune; ele aducând înțelepciune și purificare.

Credem în faptul că Allah Preaînaltul a trimis cu fiecare mesager o Carte (*kitāb*). El, Preaînaltul, spune:

„Noi i-am trimis pe trimișii Noștri cu *ayat*-ele (*versete, revelații, semne, dovezi*) cele limpezi, am făcut să pogoare cu ei Scriptura și Balanța, pentru ca oamenii să fie cu dreptate(...)” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 57:25]

Dintre aceste Cărți, cunoaștem:

1. Tora (*Tawrāt*) pe care Allah i-a revelat-o profetului Moise (Pacea fie asupra sa!); a fost cea mai măreață Carte ce le-a fost revelată fiilor lui Israel:

„Noi am pogorât Tora, în care este călăuzire dreaptă și lumină. După ea judecă profeții cei supuși Voinței lui Allah, rabinii și învățații, pentru cei care s-au iudaizat, căci lor li s-a încredințat spre păstrare Scriptura lui Allah și ei sunt martori pentru ea (*răspunzători de aplicarea corectă a prescripțiilor Torei, apărând-o de orice răstălmăcire*)(...)” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 5:44]

2. Evanghelia (*Injil*) pe care Allah Preaînaltul i-a revelat-o profetului Isus (Pacea fie asupra sa!); a fost o confirmare a Torei și o completare a ei:

„Și l-am trimis Noi, după ei, pe Isus, fiul Mariei,

întărind (Tora) care se afla dinaintea lui și i-am dat lui Evanghelia, în care este călăuzire și lumină, întărind Tora care se afla dinaintea lui, și drept călăuzire și îndemnare pentru cei cucernici.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 5:46]

„Eu întăresc ceea ce a fost revelat în Tora mai înainte de mine și vă voi îngădui o parte din cele ce v-au fost oprite (răspunzători de aplicarea corectă a prescripțiilor Torei, apărând-o de orice răstălmăcire)(...)” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:50]

3. Psalmii (Zabūr) lui David (Pacea fie asupra sa!).

4. Scripturile (Suhuf) lui Avrām și Moise (Pacea fie asupra lor!).

5. Coranul cel Glorios pe care Allah i l-a revelat Profetului Său, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), ultimul dintre mesageri. Coranul este:

„(...)drept călăuză pentru oameni, dovezi limpezi pentru drumul cel drept(...)” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:185]

Cu privire la Coran:

„(...)întărind Scriptura de dinaintea ei și întrecând-o pe ea (arbitru și garant pentru scripturile anterioare. Ceea ce corespunde din ele cu prescripțiile Coranului este adevărat, iar ceea ce nu se potrivește cu aceste prescripții este fals. Coranul se află deasupra tuturor, el fiind cel mai deplin, cuprinzător și măreț)(...)” [Traducerea sensurilor Coranului

cel Sfânt, 5:48]¹

Prin ea Allah a abrogat toate Cărțile Revelate anterior și a garantat că El îl va proteja de la distorsionare sau distrugere:

„Într-adevăr, Noi am pogorât Coranul și Noi îi vom fi păzitori!” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 15:9]

Cărțile anterioare au fost modificate

În ceea ce privește Cărțile anterioare, acestea au fost destinate doar pentru o perioadă limitată de timp, perioadă ce se încheia odată cu revelarea altei Cărți, ce o abroga pe cea anterioară, și care explica ce era distorsionat și modificat în aceasta. Și pentru că acestea nu au fost protejate de schimbare, ele au fost supuse adăugirilor și ștergerilor.

„Printre cei care au îmbrățișat iudaismul, sunt unii care schimonosesc sensurile cuvintelor(...)” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 4:46]

„Dar vai acelor care plăsmuiesc Scriptura cu mâinile lor și spun «Aceasta este de la Allah», pentru a dobândi prin aceasta o mică simbrerie! Vai pentru ceea ce mâinile lor au scris și vai lor pentru ceea ce agonisesc!” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:79]

„Spune: «Cine a pogorât Cartea pe care Moise a adus-o ca lumină și îndrumare (călăuză) pentru oameni? Voi o faceți foi, arătându-le, dar și ascunzând multe (din ele) (voi

¹ În *Majmū' Fatāwā wa Rasā'il* găsim: „Înțelesul ei este că acesta (Coranul) judecă peste ele. În consecință, nu este permis comportarea conform oricărei reguli dintr-o Carte anterioară, cu excepția a ceea ce este corect din ele și este aprobat de Coran.” *Tafsīr Qur'ān al-'Adhim* de Ibn Kathīr.

scrieți Tora în registre și unele dintre ele le arătați, dar pe multe dintre ele le ascundeți pentru că în ele se află ceea ce este în discordanță cu interesele voastre sau pentru că ele susțin profeția lui Mohammed).” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 6:91]

„Printre ei sunt unii care stâlcesc Cartea cu limbile lor, pentru ca să vă facă să credeți că (aceasta) este din Carte, însă aceasta nu este din Carte, și ei spun: «Aceasta este de la Allah», fără ca să fie de la Allah. Ei spun minciuni împotriva lui Allah cu bună știință.» [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:78]

„O, oameni ai Scripturii (evrei și creștini)! A venit la voi Trimisul Nostru ca să vă arate multe lucruri din cele pe care voi le-ați ascuns din Scriptură, trecând peste multe altele. V-au venit vouă o lumină¹ și o Carte limpede (Coranul) de la Allah, ~ Prin ea Allah îi călăuzește pe căile păcii și mântuirii pe aceia care caută Mulțumirea Lui. Și El

¹ Imām at -Tabarī (Allah să aibă milă de el!) spune în *Tafsirul* său, discutând despre înțelesul cuvintelor lui Allah: „**V-au venit vouă o lumină.**”: „*Prin lumină Allah se referă la Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), prin care Allah a iluminat adevărul cu islamul și a șters politesimul (shirk). Așadar el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este o lumină pentru oricine caută iluminarea de la el, prin care adevărul este evident.*”

Observație! Faptul că Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este o „lumină” călăuzitoare nu înseamnă că el are calități Divine și nu contrazice faptul că el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) este o ființă omenească, așa cum va fi discutat mai târziu.

În ceea ce privește *hadith*-ul care relatează că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) – atunci când a fost întrebat despre primul lucru creat – el a spus: „*Lumina Profetului tău, o, Jābir! Allah a creat-o și apoi a creat orice altceva...*” **Acest hadith este fabricat.** Hāfidh as-Suyuti (Allah să aibă milă de el!) a spus în *al-Hāwi lil-Fatāwi*: „*Nu are niciun lanț de relatatori care să îl adeverească!*”

îi scoate din întunericuri la lumină, prin Grația Sa, și îi călăuzește pe un drum drept (*religia islamică*).”
[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 5:15-16]

Credința în mesageri

Credem în faptul că Allah Preaînaltul le-a trimis oamenilor mesageri:

„(Și a trimis) trimiși vestitori (ai Paradisului) și prevenitori (asupra chinurilor din Infern, pentru necredincioși) - pentru ca oamenii să nu mai aibă nici un fel de scuză față de Allah (în Ziua de Apoi), după trimiși. Iar Allah este Al-‘Azīz (Invincibilul, Cel Atotputernic), Al-Hakīm (Înțeleptul).” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 4:165]

Credem în faptul că primul dintre mesageri a fost Noe (Pacea fie asupra sa!), iar ultimul dintre ei este Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).

„Noi ți-am revelat ție după cum am revelat și lui Noe și profetilor de după el(...)” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 4:163]¹

„Mohammed nu este tată niciunui dintre bărbații voștri, (Mohammed nu a avut decât fiice, căci fii săi au murit la o vârstă foarte fragedă, iar pe Zayd l-a adoptat), ci el este Trimisul lui Allah și încheietorul profetilor, și Allah este Atoateștiutor.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 33:40]

¹ Faptul că Noe (Pacea fie asupra sa!) a fost primul mesager este clar spus în *hadith*-ul cu privire la Mijlocire, care este relatat de Bukhari și Muslim. În ceea ce îl privește pe Adam (Pacea fie asupra sa!), el era un profet, nu un mesager. A se vedea *Sharhul-‘Aqidatil-Wāsitiyyah* al lui Ibn ‘Uthaymīn.

Cel mai bun dintre ei este Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), apoi Avrām, apoi Moise, apoi Noe, apoi Isus, fiul Mariei (Pacea fie asupra lor!). Aceștia au fost aleși de către Allah:

„(Adu-ți aminte) când am făcut noi legământ cu profeții și cu tine, cu Noe, cu Avrām, cu Moise și cu Isus – fiul Mariei – și când am luat de la ei legământ puternic.”
[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 33:7]¹

Credem în faptul că Legea Sacră (*Shari‘ah*) lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) încorporează virtuțile Legilor Sacre ale mesagerilor aleși prin excelență, datorită spunerii lui Allah:

„El v-a orânduit vouă religia pe care i-a prescris-o lui Noe, pe care ți-am revelat-o ție și am prescris-o pentru Avrām, și Moise, și Isus (v-a orânduit vouă religia pe care a prescris-o tuturor profeților, de la Noe până la Mohammed): «Întemeiați religia și nu vă despărțiți întru ea!» Li se pare prea mare politeiștilor aceea la care tu îi chemi. Allah îi alege (pentru aceasta) pe aceia pe care El voiește și îi călăuzește către El pe aceia care se căiesc.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 42:13]

¹ Există mai multe opinii cu privire la diferența dintre un profet (*nabi*) și un mesager (*rasūl*). Dintre acestea, sheikh al-Islam Ibn Taymiyyah (Allah să îl ierte) a spus în *Kitābun-Nubuwwāt*: „Un profet este acela care este informat de către Allah despre ceva și transmite ceea ce Allah i-a revelat. Dacă este trimis cu acea informație la cei care resping Legile lui Allah – pentru a le transmite mesajul lui Allah – atunci el este un mesager. Dar dacă el urmează Legile Sacre anterioare și nu îi este lui însuși ordonat să transmită Mesajul lui Allah (celor care îl resping), atunci el este un profet, nu un mesager.”
Observație! Fiecare mesager a fost un profet, dar nu fiecare profet a fost un mesager.

Credem în faptul că toți mesagerii și toți profeții au fost ființe umane (*bashr*), niciunul dintre ei nu a avut calități divine. Allah Preaînaltul a spus despre Noe (Pacea fie asupra sa!), primul mesager:

„Și eu nu vă spun că eu am comorile lui Allah și eu nu știu neștiutul. Nici nu spun că eu sunt un înger(...)”
[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 11:31]

Allah Preaînaltul i-a ordonat Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), ultimul dintre mesageri, să spună:

„(...)Eu nu vă spun că la mine se află comorile lui Allah, nici că eu aș ști necunoscutul (ca să mă întrebați despre Ziua de Apoi) și nici nu vă spun că eu aș fi înger(...)”
[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 6:50]

Și să spună:

„(...)Eu nu stăpânesc niciun folos pentru mine și nicio stricăciune, în afară de ceea ce Voiește Allah(...)”
[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 7:188]

Și să spună:

„Spune (o, Mohammed): «Nu stă în puterea mea să vă fac vreun rău (nici să previn orice rău pe care Allah vi l-a prescris), nici să vă călăuzesc pe Calea cea Dreaptă!» ~ Spune (o, Mohammed): «Nimeni nu mă poate proteja de Pedepsa lui Allah (dacă ar fi să nu mă supun Lui) și nici nu pot găsi adăpost decât la El!»” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 72:21-22]¹

¹ Imam at-Tabāri a explicat în *Tăfsir*-ul său în timp ce discuta următorul verset din Coran: **„Spune: «Eu nu sunt decât om, ca și voi, însă mie mi se**

Credem în faptul că toți au fost robi ai lui Allah (*'ibadullah*) pe care Allah Preaînaltul i-a onorat cu transmiterea Mesajului și i-a caracterizat prin servitudine (*'ubudiyyah*) în cele mai sublime contexte și elogieri. Astfel, Allah Preaînaltul spune despre Noe (Pacea fie asupra sa!), primul dintre ei:

„(O, voi) urmași ai acelor pe care Noi i-am luat împreună cu Noe (în arcă)! El a fost cu adevărat un rob mulțumitor.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 17:3]

Allah a spus despre ultimul dintre mesageri, Mesagerul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!):

„Binecuvântat este Acela care a trimis Îndreptarul [Al-Furqan] (termen prin care se are în vedere Coranul, al cărui conținut trebuie să servească drept criteriu sau îndreptar pentru deosebirea adevărului de neadevăr, a binelui de rău, a realității de aparență) robului Său (Mohammed), pentru ca el să fie o prevenire pentru toate lumile.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 25:1]

Allah a spus despre ceilalți mesageri (Pacea fie asupra lor!):

revelază că Domnul vostru este un Domn Unic(...).» [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 41:6]: „Allah Preaînaltul spune: «O Mohammed! Spune-le acelor oameni care s-au îndepărtat de la Semnele lui Allah, oamenilor din comunitatea ta: „O, oameni! Eu sunt doar un om dintre fiii lui Adam așa cum sunteți și voi - în specii (djinni), forme (surah) și aparențe (hay'ah), eu nu sunt un înger. Mi-a fost revelat obiectul adorării voastre, și este doar Unul spre care este corect să vă direcționați adorarea.”»”

„Și adu-ți aminte de robii Noștri Avrām, Isāc și Iacob - cei cu putere (în adorare și credință) și cu pricepere!”
[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 38:45]

„(...)adu-ți aminte de robul Nostru David, cel cu putere (în adorare și credință), cel care a arătat căință!”
[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 38:17]

„Și i l-am dăruit Noi lui David pe Solomon, care a fost un rob prea bun și care a fost cu căință!” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 38:30]

Allah a spus despre Isus, fiul Mariei (Pacea fie asupra lor!):

„El nu este decât un rob, asupra căruia Noi ne-am revărsat Harul Nostru și din care am făcut o pildă pentru fiii lui Israel.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 43:59]

Credem în faptul că Allah Preaînaltul a încheiat șirul mesagerilor cu Mesagerul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) pe care l-a trimis întregii omeniri:

„Spune: «O, oameni! Eu sunt pentru voi toți Trimisul lui Allah, căruia îi aparține împărăția Cerurilor și a Pământului. Nu există altă divinitate în afară de El! El dă viață și El dă moarte. Deci credeți în Allah și în Trimisul Său, Profetul cel neînvățat, care crede în Allah și în Cuvintele Sale! Și urmați-l! Poate că veți fi călăuziți!»”
[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 7:158]

Credem în faptul că Legea Sacră ce i-a fost revelată Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

este religia islamică pe care Allah Preaînaltul a ales-o pentru robii Săi și El nu va accepta nicio altă religie decât aceasta:

„(Unica) religie acceptată de Allah este islamul(...)”
[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:19]

Allah Preaînaltul mai spune:

„(...)În ziua aceasta, am desăvârșit religia voastră și am împlinit Harul Meu asupra voastră și am încuviințat islamul ca religie pentru voi!...” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 5:3]

Allah Preaînaltul mai spune:

„Acela care dorește o altă religie decât islamul, nu-i va fi acceptată, și el se va afla în Lumea de Apoi printre cei pierduți.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:85]

Noi considerăm că cel care spune că, în afară de islam mai există încă o religie ce este acceptată de Allah, fie că este vorba despre iudaism sau creștinism sau altele, este un *kāfir* (necredincios). Acesta trebuie să se căiască, însă dacă refuză să se căiască, atunci trebuie considerat un apostat (*murtad*), fiindcă a respins Coranul¹.

¹ Consensul învățaților musulmani este descris de de imām an-Nawawi (Allah să îl ierte!) care a spus în Rawdatut-Talibin (10/70): „*Cel care nu crede că o persoană care urmează altă religie decât islamul este un necredincios sau are dubii că o astfel de persoană este un necredincios, sau le consideră secta drept una validă, este el însuși un necredincios, chiar dacă este un musulmani și crede în islam.*”

Observație! Faptul că Coranul îi numește pe evrei și pe creștini Oamenii Cărții nu schimbă faptul că aceștia sunt necredincioși. Ibn Taymiyyah (Allah să îl ierte!) a spus în *Majmū' Fatāwa* (35/227-228): „*Așadar toți cei care cred în Scriptura ce au în prezent Oamenii Cărții, sunt dintre Oamenii Cărții*

Noi considerăm că cel care refuză universalitatea Mesajului lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) acela respinge, de fapt, toți mesagerii, chiar și pe mesagerul în care el spune că crede și-l urmează. Allah Preaînaltul spune:

„Neamul lui Noe i-a socotit pe trimiși mincinoși (neamul lui Noe l-a socotit mincinos numai pe el, însă Allah spune aici că ei i-au socotit mincinoși pe toți trimișii, pentru că Noe este tatăl tuturor profetilor care au venit după el, după cum și mesajul cu care el a venit - adică unicitatea lui Allah - este mesajul tuturor trimișilor).” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 26:105]

Allah a considerat că neamul lui Noe (Pacea fie asupra sa!) a respins toți mesagerii, chiar dacă nu a mai existat alt mesager înainte de Noe (Pacea fie asupra sa!)¹. Allah Preaînaltul spune:

„Aceia care nu cred în Allah și în trimișii Săi și vor să-l separe pe Allah de trimișii Săi, zicând: «Noi credem în unii dintre ei, dar nu credem în alții» și voiesc să găsească un drum de mijloc, ~ Aceia sunt în adevăr necredincioși și pentru cei necredincioși am pregătit Noi osândă rușinoasă” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 4:150-151]

Credem în faptul că nu va mai exista alt profet sau mesager după Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Oricine susține că va veni un profet

și sunt necredincioși pentru că urmează o carte ce a fost schimbată și abrogată. Aceștia vor sălășlui pentru eternitate în Iad, la fel ca celelalte categorii de necredincioși, chiar dacă Allah Preaînaltul a ordonat să fie luată jizyah de la ei și a permis mâncarea lor și căsătoria cu femeile din aceste religii.”

¹ Menționat în Tafsir Ibn Kathîr (3/353).

după el sau îl crede pe cel care susține aceasta, este un necredincios, fiindcă l-a respins pe Allah, pe Mesagerul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și consensul învățaților musulmani.

Companionii Profetului și comunitatea musulmană (Ummah)

Credem în faptul că Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a avut succesori dreptcredincioși ce l-au urmat în cunoștințe, chemarea lui Allah și conducerea credincioșilor. Credem că cei mai buni dintre ei și cei care au meritat cel mai mult succesiunea (*khilāfah*) au fost Abū Bakr as-Siddīq, apoi ‘Omar ibn al-Khattāb, apoi ‘Uthmān ibn al-‘Affān și apoi ‘Ali ibn Abi Tālib (Allah să fie mulțumit de ei!).

Ordinea succesiunii lor a fost în concordanță cu virtuțile lor. Cu adevărat, Allah Preaînaltul – Cel cu Înțelepciune infinită – nu ar fi numit niciodată un lider peste cea mai bună generație dacă ar fi fost altcineva mai bun care merita dreptul la succesiune.

Credem în faptul că cei cu virtuți mai puține decât Succesorii Drept-Călăuziți, pot într-o anumită virtute să fie superiori celor care, în general, au mai multe virtuți decât ei, deoarece virtuțile sunt diferite și sunt în număr mare.

Credem în faptul că această comunitate (*Ummah*) este cea mai bună dintre toate comunitățile și cea mai nobilă în fața lui Allah Preaînaltul, după cum El a spus:

„Sunteți cea mai bună comunitate care s-a ivit pentru oameni. Voi porunciți ceea ce este drept și opriți ceea ce

este nedrept și credeți în Allah(...).” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 3:110]

Credem în faptul că cei mai buni din această *Ummah* sunt companionii (*sahābah*), apoi cei care le-au urmat (*tābi'ūn*), apoi cei care le-au urmat lor¹, și că nu va exista un grup din această *Ummah* care să fie victorios cu adevărul, și nici vătămat de cei care li se opun, până când nu le va veni porunca lui Allah Preaînaltul.²

Credem în faptul că ceea ce s-a întâmplat între companionii (Allah să fie mulțumit de ei!), cu privire la neînțelegeri civile a fost rezultatul unei interpretări sincere pe care au făcut-o pentru a găsi adevărul. Cel care a fost corect dintre ei, va fi răsplătit de două ori, în timp ce cei care au greșit, vor fi răsplătiți o singură dată, iar greșeala lor va fi iertată.

În viziunea noastră, este obligatoriu să ne abținem de la a spune greșelile lor și că ei trebuie menționați doar cu ceea ce merită din cea mai bună laudă. Trebuie să ne purificăm inimile de la orice ură față de ei, fiindcă Allah Preaînaltul a spus:

„(...)Nu este deopotrivă cel care dăruiește dintre voi și care luptă înainte de cucerire, căci aceștia vor avea o treaptă mai înaltă decât aceia care au dăruit și au luptat după aceea. Dar tuturor le făgăduiește Allah cea mai bună (răsplată)(...)” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 57:10]

„Și acelor care au venit (în islam) după ei (dintre Ansari și muhajirini) spunând: «Domnul nostru! Iartă-ne nouă și fraților noștri care ne-au precedat întru credință și

¹ Bukhari și Muslim

² Bukhari și Muslim

nu ne lăsa în sufletele noastre niciun fel de ură împotriva credincioșilor! Domnul nostru! Tu ești cu adevărat Ra'ūf (Plin de compasiune, Preabun), Rahīm (Îndurător)».”
[Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 59:10]

Ziua Judecății

Credem în Ziua Judecății (*al-yawm-ul-ākhir*), după care nu mai este altă zi. Aceasta este Ziua în care întreaga omenire va fi înviată și readusă la viață să sălășluiască în locurile pline de fericire sau în cele pline de tortură.

Credem în Înviere, care este Învierea morților de către Allah preainaltul atunci când Isrāfīl va sufla trâmbița pentru a doua oară:

„Și atunci când se va sufla în trâmbiță, vor fi trăsniți toți cei care se află în Ceruri și pe Pământ, afară de cei care va Voi Allah. Apoi se va sufla în ea a doua oară și iată-i pe ei în picioare, așteptând.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 39:68]

Oamenii se vor ridica din mormintele lor, pentru Domnul Lumilor. Aceștia vor fi desculți, goi și necircumciși¹:

„(...)Așa cum am făcut Noi prima făptură, o vom face din nou (totul va fi făcut cum a fost creat inițial). Aceasta este o promisiune pe care Noi am făcut-o și pe care o îndeplinim.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 21:104]

Credem în înregistrările faptelor oamenilor, ce le vor fi prezentate fie în mâna dreaptă, fie din spate, în mâna stângă:

„Apoi, în ceea ce îl privește pe cel căruia i se va da cartea (faptelor sale scrise) în mâna sa dreaptă, ~ Cu siguranță, el va primi o judecată ușoară ~ Și el se va

¹ Bukhari și Muslim

întoarce la familia sa (în Paradis) cu bucurie. ~ Însă oricui îi este dată cartea (faptelor sale scrise) prin spatele său, ~ Se va ruga pentru pieirea sa (distrugerea sa) (spunând: „O, vai mie, o, pieirea mea!”) ~ Și va intra în Văpaia Focului, unde va arde.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 84:7-12]

„Și fiecărui om i-am legat de gât faptele sale. Iar în Ziua Învierii vom scoate pentru el o Carte pe care el o va găsi deschisă (în care se află însemnate faptele sale bune și faptele sale rele). ~ (Și i se va zice lui): «Citește Cartea ta! Astăzi tu ești de ajuns ca să fii pentru tine socotitor (tu ești martor pentru ceea ce ai făcut și faptele tale te vor judeca)!»” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 17:13-14]

Credem în Balanța ce va fi adusă în Ziua Judecății, iar niciunui suflet nu i se va face nedreptate:

„Așadar, cel care a făcut un bine egal (chiar cât) cu un atom (sau o furnică mică) îl va vedea (adică va vedea răsplata pentru el) ~ Și oricine a făcut un rău egal (chiar cât) cu greutatea unui atom (sau o furnică mică) îl va vedea (adică va vedea pedeapsa pentru el).” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 99:7-8]

„Accia ale căror balanțe vor atârna mai greu (ale căror fapte bune vor atârna mai greu în balanță), accia vor fi cei fericiți, ~ Iar accia ale căror Balanțe vor atârna mai ușor (ale căror fapte bune vor atârna mai ușor decât faptele rele), accia sunt cei care și-au pierdut sufletele lor și ei în Gheena vor avea sălaş veșnic. ~ Focul va arde fetele lor și buzele lor vor fi schimonosite.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 23:102-104]

„Acela care va veni cu o faptă bună va avea parte de zece asemenea ei, iar acela care va veni cu o faptă rea nu va fi răsplătit decât cu o faptă pe măsura ei. Dar nu li se va face nici o nedreptate!” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 6:160].

Credem în Mijlocirea Mare (*shafā'ah*), făcută de Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). El va mijloci la Allah, cu Permisivitatea lui Allah, pentru ca Judecata să înceapă printre robii Săi. Așadar, atunci când grijile și anxietatea oamenilor devin insuportabile, aceștia se vor duce la Noe, apoi la Avrām, apoi la Moise, Isus (Pacea fie asupra lor!) și, în final, la Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)¹.

Credem în Mijlocirea pentru aceia dintre credincioși care au intrat în Foc, pentru a ieși din el. Această Mijlocire îi revine Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), dar și altor profeți (Pacea fie asupra lor!), credincioși și îngeri.

Credem că Allah îi va scoate din Foc pe unii dintre credincioși fără nicio mijlocire (cerută pentru el), din Mila Lui².

¹ Bukhari și Muslim

² Sheikh ‘Abd Al-‘Azīz ibn Bāz (Allah să aibă milă de el!) a spus: „Diversele mijlociri ce vor avea loc în Ziua Judecării sunt șase și ne sunt cunoscute din dovezile Legii Sacre. Dintre ele, trei sunt făcute doar de Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Cele șase tipuri sunt:

1. Mijlocirea Mare, cu scopul de a începe Judecarea pentru cei care așteaptă
2. Mijlocirea pentru ca oamenii Paradisului să intre în El.
3. Mijlocirea Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) pentru ca pedeapsa destinată unchiului său Abu Tālib să fie ușurată, sau ca

Noi credem în **Iazul (*hawd*) Mesagerului lui Allah**, apa căreia este mai albă decât laptele, mai dulce decât mierea și miroase mai bine decât parfumul de mosc. Lungimea și lățimea sunt mai mari decât o distanță de călătorie de o lună, iar cupele sale sunt la fel ca stelele cerești, atât în ceea ce privește frumusețea, cât și numărul lor. Acei credincioși din această *ummah* care vor bea din ea, nu vor mai simți setea niciodată¹.

Credem în **Podul (*sirāt*) peste Iad**, ce va fi traversat de oameni, conform faptelor lor. Primii dintre ei vor traversa podul cu viteza fulgerului, apoi următorii cu viteza vântului, apoi cu viteza unei pasări și apoi ca un om alergând. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) va sta pe Pod spunând: „*O Doamne, salvează-i, salvează-i!*” Dar fiindcă faptele bune ale unor oameni nu vor fi de ajuns, ei vor trece acest pod târându-se. De fiecare parte a Podului vor fi cârlige ascuțite ce îi va prinde pe cei pe care Allah poruncește; unii

el să fie pus într-un loc mai puțin adânc din Iad. Această formă de mijlocire este particulară doar pentru Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și pentru unchiul său, Abu Tālib. În ceea ce îi privește pe necredincioși, nu va exista mijlocire pentru ei, așa cum Allah Preaînaltul spune: „Astfel, de nicio mijlocire a (niciunuia dintre) mijlocitorilor nu vor beneficia ei.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 74:48]

4. *Mijlocirea pentru unii care merită Focul și nu vor intra în el.*

5. *Mijlocirea pentru cei care vor intra în Foc pentru a ieși din el.*

6. *Mijlocirea pentru ridicarea rangurilor oamenilor din Paradis. Această ultimă mijlocire este generală pentru Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), pentru cei dreptcredincioși, îngeri și pentru copiii musulmani ce au murit de mici.*

Aceste tipuri de mijlocire sunt doar pentru oamenii care au urmat tawhīd-ul. În ceea ce îi privește pe cei păcătoși dintre oamenii Tawhīd-ului ce vor intra în Foc, aceștia nu vor rămâne acolo veșnic, ei vor fi scoși după ce vor fi purificați.”

¹ Această descriere a iazului – care se numește *al-kawthar* – sunt relatate de Bukhari și Muslim

dintre ei vor fi salvați, dar vor fi sfârtecați, în timp ce alții vor cădea în Iad¹.

Credem în tot ce este în Carte și *Sunnah* cu privire la evenimentele ce vor avea loc în Ziua Judecării. Fie ca Allah să ne salveze de ele!

Credem în Mijlocirea Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) pentru ca oamenii Paradisului să intre în el. Aceasta este făcută doar de Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).

Credem în Paradis și Iad. Paradisul este o binecuvântare, pe care Allah a pregătit-o drept-credincioșilor. În el se află plăceri precum:

„Niciun ochi nu a mai văzut, nicio ureche nu a mai auzit și nicio inimă nu și-a imaginat vreodată.” (Bukhari)²

„Dar niciun suflet nu știe ce-i este ascuns (ce le este pregătit acelorale căror fapte au fost enumerate) ca bucurie (din motivele bucuriei), drept răsplată pentru ceea ce au săvârșit.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 32:17]

¹ Parte dintr-un *hadith* mai lung relatat de Bukhari și Muslim

² Observație: Imam at-Tabāri spune în *Tăfsir*-ul său, că Ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a spus: „Nu există nimic în Paradis ce este din această lume, decât doar cu numele.” După citarea acestei relatări, sheikh spune în *Calea Rabb al-Bariyyah*: „Acesta evidențiază faptul că în Coran sunt lucruri la care nimeni nu cunoaște explicația adevărată cu excepția Lui; precum realitatea Numelor și Atributelor Sale și despre ceea ce Allah a spus despre Ziua Judecării. În ceea ce privește înțelesul acestor lucruri, acesta ne este cunoscut, altfel care ar mai fi beneficiul abordării lor. Iar Allah știe mai bine.”

Iadul este locul torturii, pe care Allah Preaînaltul l-a pregătit necredincioșilor și celor care fac fapte rele. În el se află chinuri și pedepse de neimaginat:

„Noi am pregătit pentru nelegiuți un foc ale cărui (flăcări) îi înconjoară din toate părțile, iar atunci când vor cere ei ajutor (din pricina setei), li se va veni lor în ajutor cu o apă ca fierul topit, ce le va frige fetele. Cumplită băutură și cumplit sălaş! (infernul)” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 18:29]

Credem că Paradisul și Iadul există deja și că nu vor dispărea niciodată:

„(...)Și pe oricine crede în Allah și săvârșește fapte bune, El îl va face să intre în Grădini (Paradisul) pe sub care curg pâraie și veșnic va fi el locuitor în ele. Și, cu adevărat, Allah a hotărât înzestrare frumoasă (Paradisul) pentru el (cel credincios)!” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 65:11]

„Allah i-a blestemat pe necredincioși și le-a pregătit lor flăcările, (pentru Viața de Apoi) ~ Veșnic vor sălășlui în ele și nu vor găsi ocrotitor și nici sprijinitor, ~ Iar în ziua când fețele lor vor fi întoarse de pe o parte pe alta în Foc, (de către îngerii care-i chinuiesc) vor zice ei: «Vai nouă! De I-am fi dat noi ascultare lui Allah și de i-am fi dat noi ascultare Trimisului!» [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 33:64-66]¹

¹ Sheikh-ul a spus despre versetul menționat anterior în *Sharhul-'Aqidatil-Wassitiyyah* (2/182): „Allah i-a menționat sălășluind în Foc pentru totdeauna în trei versete diferite ale Coranului. Acesta fiind primul dintre ele; al doilea verset se află la sfârșitul Surei an-Nisaa (verset 169) și a treia

Mărturisim că Paradisul este pentru toți cei pentru care Cartea sau *Sunnah* mărturisesc, fie prin nume, fie prin descriere. Cei care au fost *specificați cu numele* îi includ pe: Abū Bakr, ‘Omar, ‘Uthmān, ‘Ali și toți cei despre care Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a amintit¹. Cei care au fost *specificați prin descriere* sunt: fiecare credincios (*mu’min*) și persoanele drepte (*taqī*).

Mărturisim că Iadul este pentru toți cei pentru care Cartea sau *Sunnah* mărturisesc fie prin nume, fie prin descriere. Cei care au fost *specificați cu numele* îi includ pe: Abū Lahab, ‘Amr ibn Luhayy al-Khuzā’i² și alții. Cei care au fost *specificați prin descriere* sunt: fiecare necredincios (*kāfir*), politeist (*mushrik*) și ipocrit (*munāfiq*).

Mormântul, încercările, pedepsele și plăcerile lui

Credem în încercările mormântului, persoana moartă fiind întrebată în mormânt despre Domnul Său, religia Sa și despre Profetul său:

„Allah îi întărește (cu argumente puternice) pe cei care cred cu vorbe hotărâte atât în viața aceasta, cât și în Viața de Apoi. Allah îi duce în rătăcire pe cei nelegiuți și Allah face ceea ce Voiește.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 14:27]

Credinciosul va răspunde: „*Domnul meu este Allah, religia mea este islamul, iar Profetul meu este Mohammed*”³.

este în Surah al-Jinn (verset 23). Ce este evident din aceste versete este faptul că Iadul va continua să existe pentru eternitate.”

¹ Abu Dawud și Tirmidhi

² Bukhari

³ Bukhari și Muslim

Însă, în ceea ce îi privește pe necredincioși și pe ipocriți, aceștia vor spune: „Nu știi, i-am auzit pe oameni spunând ceva, și atunci am spus și eu astfel¹”.

Credem în plăcerile mormântului pentru credincioși:

„Celor buni (celor curați, care nu au fost nelegiuți față de ei înșiși prin necredință și păcat și care s-au împodobit cu știința, credința și faptele bune), cărora le iau sufletele, îngerii le vor zice: «Pace vouă! Intrați în Rai, pentru ceea ce ați făcut!»» [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 16:32]

Credem în chinul din mormânt pentru cei care fac fapte rele și pentru necredincioși:

„(...)Dar de i-ai vedea pe cei nelegiuți în chinurile morții, în vreme ce îngerii întind mâinile lor (pentru a-i lovi), (zicând): «Lăsați să iasă sufletele voastre! Astăzi veți primi ca răsplată, osândă de umilire, pentru ceea ce ați spus despre Allah, în afara adevărului, și pentru că v-ați semețit (față) de versetele Lui!»» [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 6:93]

Hadith-urile pe această temă sunt numeroase și foarte cunoscute. Prin urmare este de datoria musulmanilor să creadă în tot ce este specificat în Carte și în *Sunnah* despre nevăzut și să nu le contrazică motivând experiențele din această lume. Cu adevărat, experiențele Vieții de Apoi nu pot fi asemănate cu ale acestei lumi, deoarece este o diferență mare și clară între ele. Și cerem ajutorul lui Allah!

¹ Tirmidhi

Destinul Divin

Credem în Destinul Divin (*al-qadr*), bun sau rău, pe care Allah l-a predeterminat pentru creația Sa, conform Științei și Înțelepciunii Sale.

Destinul Divin are patru nivele:

Primul nivel: cunoașterea (*al-'ilm*) - Credem în Allah Preaînaltul, Cel Atoatecunoscător a ceea ce a fost, a ceea ce va fi, și cum va fi. Cunoașterea Lui este eternă; El nu Acumulează cunoștințe noi după ce a fost Neștiutor în ceva, și nici nu uită ceea ce Știe.

Al doilea nivel: înregistrarea (*al-kitābah*) - credem în faptul că Allah Preaînaltul a Scris în Tabla Păstrată (*al-lawhul-mahfūdh*) tot ce se va întâmpla până în Ziua Judecății:

„Oare nu știi că Allah Cunoaște ceea ce este în Cer și pe Pământ? Acestea sunt într-o Carte (în Tabla Păstrată) și acesta este pentru Allah (un lucru) ușor!” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 22:70]

Al treilea nivel: voința (*al-mashī'ah*) - credem în faptul că tot ce se petrece în Ceruri și pe Pământ este un rezultat al Voinței Sale, nimic nu se petrece decât cu Voința Sa. Prin urmare, orice Allah Voiește, se întâmplă și orice nu Voiește, nu se va întâmpla.

Al patrulea nivel: Cceația (*al-khalq*) - credem în faptul că:

„Allah este Creatorul tuturor lucrurilor și El este peste toate Chezaș! ~ El are cheile Cerurilor și ale Pământului, iar aceia care nu cred în versetele lui Allah, aceia vor fi cei

care pierd.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 39:62-63]

Aceste patru nivele cuprind ceea ce Face Allah Însuși, precum și ceea ce robii Săi fac. Așadar, orice cuvânt sau acțiune făcută de robii Săi este cunoscută de El; precum și ceea ce Allah îl Voiește și Creează:

„Pentru oricare dintre voi care voiește să fie călăuzit pe Calea cea Dreaptă. ~ Dar voi nu puteți dori (această călăuzire) decât dacă Allah, Stăpânul lumilor, Voiește.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 81:28-29]

„Și de-ar fi Voit Allah, ei nu s-ar fi războit, dar Allah face ceea ce Voiește El.” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:253].

„Și de-ar fi Voit Allah, n-ar fi făcut ei aceasta. Deci lasă-i pe ei laolaltă cu ceea ce născocesc!” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 6:137]

„În vreme ce Allah v-a creat pe voi, precum și ceea ce faceți voi?” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 37:96].

Totuși, pe lângă acestea, credem în faptul că Allah Preaînaltul le-a dat robilor Săi liberul arbitru și abilitatea de a alege ce să facă. Acest fapt este dovedit în mai multe cazuri:

Primul: **„Soțiile voastre sunt ogor** (această metaforă pornește de la asemănarea dintre ogor, care face semințele să crească și să rodească, și căsătorie, care are ca rezultat reproducerea) **pentru voi. Veniți la ogorul vostru când și cum voiți(...)**” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:223]

„Dacă ei ar fi vrut să purceadă (la luptă), ar fi făcut ei pregătiri pentru aceasta (adică ar fi pregătit bani, arme, provizii etc.)” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 37:96]

Așadar, Allah le îngăduie robilor Săi „o apropiere” conformă voinței lor proprii și „o pregătire” după hotărârea lor.

Al doilea: faptul că oamenii au primit porunci și prohibiții. Dacă nu ar avea liber arbitru și abilitate, atunci astfel de îndrumări ar conduce la încărcarea oamenilor cu ceea ce nu ar putea să facă, iar aceasta ar contraveni cu Înțelepciunea și Mila lui Allah, la fel precum și cu sinceritatea Afirmațiilor Sale:

„Allah nu impune niciunui suflet decât ceea ce este în putința lui(...)” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 2:286]

Al treilea: faptul că făcătorul de bine este lăudat, iar păcătosul este condamnat. Așadar, dacă acțiunea nu este făcută cu hotărâre și liber arbitru, atunci laudarea făcătorului de bine ar fi absurdă, iar pedepsirea păcătosului ar fi abuzivă; și mai mult ca sigur Allah Preaînaltul nu acționează absurd sau abuziv!

Al patrulea: Allah Preaînaltul i-a trimis pe mesageri:

„(Și a trimis) trimiși – vestitori (ai Paradisului) și prevenitori (asupra chinurilor din Infern, pentru necredincioși) - pentru ca oamenii să nu mai aibă nici un fel de scuză față de Allah (în Ziua de Apoi), după trimiși(...).” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 4:165]

Dacă acțiunile individului nu ar fi fost făcute cu liberul său arbitru, atunci această scuză nu ar fi fost invalidată prin trimiterea mesagerilor.

Al cincilea: fiecare persoană care face o acțiune simte că dacă face ceva sau renunță la ceva, acesta are loc fără obligație sau forțare. Așadar, el se ridică și se așază, intră sau pleacă, călătorește sau rămâne, prin liberul său arbitru și voință, fără ca cineva să îl oblige sau să îl forțeze. La fel, Legea Sacră face această diferențiere înțeleaptă. Prin urmare, o persoană care este obligată să facă o acțiune ce are drept rezultat încălcarea unuia dintre drepturile lui Allah, să știe nu este judecată pentru ea.

Considerăm că păcătosul nu poate folosi *qadr* drept scuză pentru păcatul său, deoarece păcătosul a făcut păcatul datorită liberului său arbitru și fără a ști ce i-a predestinat Allah Preaînaltul. Nimeni nu știe ce îi este predestinat, decât după ce au loc acțiunile predestinate:

„(...)și niciun suflet nu știe în care (loc de pe) Pământ va muri(...)” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 31:34]

Cum ar putea să fie validă această scuză în legătură cu faptele pe care păcătosul nici nu le cunoștea la începerea lor? Cu adevărat, Allah Preaînaltul arată zădărnicia acestui tip de scuză prin Cuvintele:

„Vor zice aceia care Îi fac asociați (politeiștii din tribul Quraiș și din alte triburi arabe): «De ar fi voit Allah, nu I-am fi făcut asociați nici noi, nici părinții noștri și nici nu am fi oprit nimic»! Tot astfel i-au învinuit și cei de dinaintea lor de minciună (pe profeți), până ce au gustat Asprimea Noastră (când am coborât pedeapsa asupra lor). Spune:

«Aveți voi vreo știre (vreo poruncă pe care să o aduceți ca argument) pe care să ne-o arătați? Voi nu urmați decât bănuiele și voi nu faceți decât să mințiți!» [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 6:148]

Îi spunem păcătosului care folosește *qadr* drept scuză: *de ce nu faci acte de ascultare folosind același argument și anume că Allah le-a decretat pentru tine, fiindcă nu există nicio diferență între ascultare și păcat din punct de vedere al neștiinței lor înainte ca acțiunea să înceapă de la tine?*

Din acest motiv, atunci când Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) le-a spus companionilor că locul fiecărei persoane în Paradis sau Iad a fost deja decretat, aceștia au întrebat: „«Să nu ne bazăm pe aceasta (*qadr*), o, Trimis al lui Allah? El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a răspuns: **«Nu. Acționați pentru că fiecărei persoane i se va ușura ceea ce i-a fost destinat.»**» (Muslim)

Îi spunem păcătosului care folosește *qadr* drept scuză: *să presupunem că intenționezi să călătorești la Mecca și există două variante de drum. Ți se spune de către o persoană de încredere că primul drum este dificil și periculos, iar celălalt este ușor și sigur. În acest caz, ai merge pe cel de-al doilea drum, este de neimaginat că ai alege primul drum și ai spune aceasta este ceea ce a fost decretat pentru tine. Dacă ai spune astfel, atunci oamenii te-ar crede nebun!*

Îi mai spunem lui: *dacă ți s-ar prezenta două locuri de muncă similare, unul dintre ele fiind mai bine plătit, tu l-ai alege pe cel cu salariu mai mare. Atunci cum poți alege ce este mai rău pentru tine în Viața de Apoi, folosindu-te de *qadr* drept scuză?*

Și îi mai spunem: *observăm că atunci când suferi de o boală fizică, mergi la mai mulți medici pentru a căuta un tratament, suportând răbdător orice durere ce poate rezulta dintr-o operație sau amărăciunea medicamentului. Atunci, de ce nu faci la fel când inima ta este bolnavă din cauza păcatelor?*

Credem în faptul că răul nu provine de la Allah Preaînaltul, datorită Milei și Înțelepciunii Sale perfecte. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

„Răul nu provine de la Tine.” (Muslim)

Așadar, destinul de la Allah Preaînaltul nu este în sine un rău, fiindcă izvorăște din Mila și Înțelepciunea Sa. Răul poate fi o consecință a lui, după cum Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus în suplicația sa, *qunūt*, pe care i l-a învățat nepotului său al-Hasan:

„Și salvează-ne de la răul a ceea ce Tu ai decretat.” (Abu Dawud)

Astfel, răul a fost adăugat destinului de la Allah (și nu lui Allah) și, în ciuda acestui fapt, partea rea a destinului nu este un rău pur. Dimpotrivă, poate fi rău dintr-un punct de vedere și bun din alt punct de vedere, sau rău dintr-o perspectivă și bun dintr-o alta. Așadar, stricăciunea de pe Pământ – fie că ne referim la foamete, boală, sărăcie sau frică – este un rău dintr-un punct de vedere și bun din alt punct de vedere. Allah Preaînaltul spune:

„Stricăciunea s-a arătat pe uscat și pe mare, din pricina a ceea ce săvârșesc mâinile oamenilor, pentru ca (Allah) să-i facă pe ei să guste o parte din ceea ce ei au

făcut. Poate că ei se vor întoarce!” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 30:41]

Tăierea mâinii unui hoț sau lapidarea unui persoane ce comite adulter este un rău din perspectiva hoțului sau a persoanei care a comis adulterul, dar este un bine din perspectiva faptului că este o ispășire pentru ei; deoarece aceștia nu vor fi pedepsiți și în această viață și în Viața de Apoi. Mai este un bine fiindcă acționează ca o protecție pentru proprietatea oamenilor, onoare lor și a relațiile dintr ei.

Roadele credinței

‘Aqīdah sublimă, ce cuprinde aceste principii minunate, aduce mari beneficii celui care o aplică:

► **Credința în Allah Preaînaltul, în Numele și Atributele Sale** rodește în robul lui Allah dragostea față de El, evlavia și dorința de adorare a Sa. Aceasta are ca rezultat respectarea Poruncilor lui Allah și reținerea de la ceea ce El a interzis, aducând fericire în această viață, dar și în Viața de Apoi, atât pentru individ, cât și pentru societate:

„Pe cel ce face o faptă bună - bărbat ori femeie - și este credincios îl vom dărui Noi cu o viață bună (va avea parte de o viață bună în această lume). Și Noi îi vom răsplăti pe ei după (faptele) cele mai bune pe care le-au săvârșit (în Ziua de Apoi).” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 16:97]

► **Roadele credinței în îngerii includ:**

1. cunoașterea Măreției Creatorului lor – Cel Milostiv, Cel Îndurător – a Puterii și a Suveranității Sale.

2. recunoștința față de Allah Preaînaltul pentru Grijă Sa Divină față de robii Săi, pentru că El i-a Desemnat pe îngerii să îi protejeze, să le noteze faptele și i-a însărcinat și cu alte chestiuni benefice pentru robii Săi.

3. iubirea față de îngerii, pentru adorarea perfectă a lui Allah Preaînaltul și pentru că ei cer iertare pentru credincioși.

► **Roadele credinței în Cărți includ:**

1. cunoașterea Milei Divine a lui Allah Preaînaltul pentru creația Sa, deoarece a trimis fiecărei națiuni o Carte pentru călăuzire.

2. conștientizarea Înțelepciunii lui Allah Preaînaltul, deoarece în aceste Cărți Divine El a prescris pentru fiecare națiune ceea ce i se potrivește cel mai bine. A încheiat revelarea Cărilor Divine prin trimiterea Coranului, care conține călăuzire pentru întreaga omenire, pentru fiecare loc și timp, până în Ziua Judecării.

3. mulțumirea lui Allah Preaînaltul pentru această favoare.

► **Roadele credinței în mesageri includ:**

1. cunoașterea Milei Divine a lui Allah Preaînaltul față de creația Sa, deoarece i-a trimis pe acești mesageri nobili pentru a-i călăuzi pe oameni.

2. mulțumirea lui Allah pentru această binecuvântare măreață.

3. iubirea, onorarea și laudarea mesagerilor așa cum merită, pentru că ei sunt mesagerii lui Allah, fiind cei mai buni dintre robii Lui. Aceștia au împlinit adorarea Sa, au transmis Mesajul Său, i-au sfătuit în mod sincer pe oameni și au suportat răbdători toate atrocitățile făcute împotriva lor.

► **Roadele credinței în Ziua Judecării includ:**

1. dorința de a-l asculta pe Allah, având încredere în răsplata din acea Zi și a rămâne constant în ascultarea Sa, de frica pedepsei din Ziua Judecării.

2. recompensa credinciosului pentru ceea ce a pierdut din plăcerile lumești, și bucuria simțită pentru speranța obținerii

acestor plăceri în Viața de Apoi, și răsplata pentru aceste pierderi.

► **Roadele credinței în Destinul Divin includ:**

1. încrederea în Allah Preaînaltul în cazul fiecărei acțiuni, deoarece atât cauza, cât și efectul se petrec din Porunca lui Allah și prin Predestinarea Sa.

2. odihna minții și liniștea inimii. Atunci când o persoană știe că totul se petrece conform Destinului de la Allah Preaînaltul, iar greutățile sunt inevitabile, mintea este odihnită, inima liniștită, iar sufletul se mulțumește cu Destinul de la Allah. Nimeni nu are o viață mai sănătoasă, fără stres și mai liniștită decât persoana care crede cu adevărat în Destinul Divin.

3. alungarea trufiei atunci când o persoană își atinge scopul, deoarece atingerea scopului este o favoare din partea lui Allah, prin modul în care El a Predestinat, în acest caz, binele și cauzele succesului. Așadar, persoana ar trebui să Îi mulțumească lui Allah pentru aceasta și să alunge orice sentiment de trufie și îngâmfare (*'ujb*).

4. înlăturarea anxietății și a nemulțumirii atunci când omul nu își atinge scopul sau atunci când are parte de nefericire și greutăți. Asta pentru că astfel de chestiuni fac parte din Destinul de la Allah – Căruia îi aparține Stăpânirea Cerurilor și a Pământului – iar omul este conștient că aceste lucruri au fost predestinate. Persoana trebuie să rămână răbdător și să spered la răsplata lui Allah. Allah Preaînaltul spune în acest sens:

„Nicio nenorocire nu se îndreaptă pe Pământ și nici în sufletele voastre fără ca ea să nu se afle într-o Carte (Tabla păstrată), înainte ca Noi să o pricinuim. Acesta este un lucru ușor pentru Allah ~ Pentru ca voi să nu fiți triști

pentru ceea ce ați pierdut și nici să nu vă prea bucurați pentru ceea ce El vă dăruiește. Și Allah nu-l iubește pe cel trufaș și lăudăros.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 57:22-23]

Îi cerem lui Allah Preaînaltul să ne facă fermi în ‘aqīdah Lui, să ne ofere roadele ei, să sporească binecuvântările Lui asupra noastră, să nu ne facă să rătăcim de la Calea Sa după ce ne-a călăuzit, și să trimită asupra noastră Mila Lui, pentru că El este cu adevărat Cel plin de compasiune.

www.islamhouse.com

WWW.ISLAMHOUSE.COM